

[Gustav Pedersen.]

bemærke til. Det er endda oplyst af den højtærede Handelsminister, at det i Virkeligheden er en Legalisering af en almindelig stedfunden Praksis, og jeg vil ogsaa mene, at selv om det ikke direkte stod i Loven, maatte det være tilladt Priskontrolraadet at følge denne Fremgangsmaade alene af den Grund, at der i en Række Detailhandler slet ikke er Mulighed for at fremskaffe en Beregning af, hvad der er egentlig Nettoavance for de mange forskellige Varegrupper, der indgaar i Forretningen. Jeg betragter det altsaa som en Slags Godkendelse af den Praksis, som man har været nødt til at følge, og som jeg for øvrigt ogsaa mener at man havde haft Ret til at følge, selv om Loven ikke var blevet ændret paa dette Punkt.

Saa vil jeg endelig gerne gøre en Bemærkning om Ændringen i § 19, hvorved der sker en Skærpelse af Straffebestemmelserne, saaledes at en Lovovertræder, der bliver idømt Hæfte eller Fængsel, ydermere kan idømmes en Bod. Netop med Henblik paa denne Lovs særlige Karakter og paa den særlige Karakter af de Forbrydelser, der finder Sted i Forbindelse med dette Lovgivningsomraade, vil jeg mene, at det er en særdeles god Ændring. Der hvor det drejer sig om de rigtige Prisforbrydere — jeg tænker i denne Forbindelse ikke paa Lovovertrædelser paa Grund af Uagtsomhed, og jeg tænker heller ikke paa de Tilfælde, hvor der kan være Diskussion om, hvorvidt en Pris er rigtig eller ej —, altsaa om Mennesker, der fuldkommen samvittighedsløst udnytter en Situation til at skaffe sig en Fortjeneste, som ligger langt ud over det rimelige, der er der Grund til, naar det drejer sig om særlig grove Tilfælde, ikke at lade de paagældende klare Sagen med Hæfte eller Fængselstraf. Den rammer dem jo ganske vist haardt, og der er heller ikke Tvivl om, at i den almindelige Befolknings Opfattelse er det en haardere Straf at blive idømt Hæfte eller Fængsel end at faa en Bøde, men naar det drejer sig om en vis Type af Geschäftmagere, saa vil der være Folk, som først føler sig rigtig ramt, naar de ved Siden af Frihedsberøvelsen ogsaa faar en økonomisk Afklapsning i Form af en Bod. Derfor tror jeg, at denne Bestemmelse vil blive hilst med stor Tilfredshed ude i de Kredse, hvor man lider under de samvittighedsløse Forsøg, der Tid efter anden gøres paa at drage Nytte af den øvrige Befolknings Vanskeligheder. Jeg tror, at det lykkeligtvis drejer sig om saa

faa, at man kan tale om Undtagelsestilfælde.

I øvrigt vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg synes, at der er for mange Lovovertrædelser paa Prislovens Omraade. Jeg ved ikke, om den højtærede Handelsminister har en Oversigt over, hvormange der er blevet dømt for Overtrædelser af Prisloven. Jeg har ikke Tallet, men alene en almindelig Avislæsning giver en den Opfattelse, at der er betydelig flere, end der burde være. Det kan vel nok endnu siges, at Handelsfolk lige saa vel som andre Samfundsgrupper i Almindelighed ønsker at være lovlydige, men jeg synes alligevel, at der er for mange Lovovertrædelser inden for dette Omraade. Jeg siger dette ikke mindst, fordi der har været en Tilbøjelighed til at gøre Lovovertrædere mere eller mindre identiske med en bestemt Gruppe af Befolkningen. De Overtrædelser, der har fundet Sted af vore Understøttelseslove, i første Række Arbejdsløshedsloven, er blevet fremstillet som saa talrige — til Trods for at det i Virkeligheden drejer sig om meget faa Undtagelsestilfælde —, at der er Grund til at understrege, at her, hvor det drejer sig om Mennesker, der ikke er Lovovertrædere af Nød, men af Lyst til at skaffe sig en uberettiget Merfortjeneste, her burde det i hvert Fald være et meget lille Antal, der overtraadte Loven, men det er ikke mit Indtryk, at det har været Tilfældet, selv om der ikke heri skal ligge nogen Paastand om, at man kan tale om en almindelig Tendens til Lovovertrædelser.

Det er mit Haab, at man ved de Bestemmelser, der findes i Loven, i Forbindelse med den større Erfaring, som efterhaanden indvindes fra Prismyndighedernes Side, skulde være i Stand til ikke blot som hidtil saa taaleligt at holde Priserne i Aye, men efterhaanden at naa saa langt, at det kun er de sjældne Undtagelsestilfælde, der giver Anledning til Paatale. Det er sikkert saadan, at jo mere Risiko der er for, at man ikke kan klare de uberettigede Prisforhøjelser uden Tiltale, des mindre Risiko er der for, at vi skal miste Taget i Priserne. Hvad vi i øvrigt kan være uenige om, kan vi dog være enige om, at det vil være en Katastrofe for hele Samfundet, hvis Priserne faar Lov til at gaa over Gevind, vokse opefter med alle de deraf følgende Ulykker.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Jeg vilde dog mene, at det af Hensyn til Lovens særlige Karakter vil